

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119257717
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6119257717.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, proti žalovanému: Ľ. Y. R., R. R., S. XX.XX.XXXX, M. O. X. Š. XXXX/XX, XXX XX C., J. V., zast. AK VAVRINČÍK, s.r.o., IČO: 52 619 818, so sídlom Hurbanova 1, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, o zaplatenie 1 853,77 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je povinný **n a h r a d i ť** žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou na Okresný súd Banská Bystrica (Upomínací súd) dňa 25.03.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 1 853,77 Eur, spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 853,77 Eur od 24.05.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia a to na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 25.05.2015 bola medzi spoločnosťou Tatra banka, a.s., odštepny závod Raiffeisen banka, IČO: 00 686 930 ako predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená zmluva č.XXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy boli obchodné podmienky platné a účinné v čase uzatvorenia zmluvy. Dňa 07.12.2017 bola uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Tatra banka, a.s., odštepny závod Raiffeisen banka, IČO: 00 686 930 ako pôvodným veriteľom a žalobcom. Na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2 000 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v splátkach podľa zmluvy o úvere. Žalobca pred zosplatením úveru aplikoval voči žalovanému postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zaslal žalovanému upozornenie pred zosplatením úveru. V upozornení pred zosplatením bol žalovaný oboznámený s tým, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti pohľadávka žalobcu voči žalovanému zo zmluvy o úvere. Vzhľadom na to, že žalovaný úhradu pohľadávky nevykonal do 15-tich kalendárnych dní odo dňa doručenia upozornenia banky, žalobca pristúpil k zosplateniu úveru listom - výzva na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany žalobcu nezaplatil dlžnú pohľadávku.

2. K žalobe boli priložené listiny- Žiadosť o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č.XXXXXXXXXX (spotrebiteľský úver) zo dňa 22.05.2015 (ďalej len ako „Zmluva o pôžičke“); Akceptovanie Žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č.XXXXXXXXXX; Raiffeisen obchodné podmienky pre NAY kreditné karty; Raiffeisen Obchodné podmienky; Výpis z bankovej knihy; list Raiffeisen banky zo dňa 21.03.2016, označený ako „Posledná výzva na zaplatenie“, adresovaný žalovanému (bez dokladu o odoslaní, alebo doručení žalovanému); list Raiffeisen banky označený ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie“ zo dňa 16.05.2016, adresovaný žalovanému, spolu dokladom o

jeho odoslani zo dna 16.05.2016 zalovanemu; Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dna 07.12.2017, uzatvorenú medzi Tatra banka, odštepny závod Raiffeisen banka ako postupcom a žalobcom ako postupnikom; list zo dna 13.12.2017 adresovaný zalovanemu od Raiffeisen banky, označeny ako „Oznámenie o ukončení zmluvného vzťahu a o postúpení pohľadávky s podacím hárkom zo dna 13.12.2017 (adresovaný pánovi H. S.) a list - „Predžalobná výzva“ zo dna 26.02.2019 s podacím hárkom zo dna 28.02.2019.

3. Nakoľko (i) sa platobný rozkaz vydaný Upomínacím súdom nepodarilo žalovanému doručiť a nakoľko (ii) žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní, bola vec postúpená tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na prejednanie sporu.

4. Dňa 20.09.2019 vyzval súd žalobcu na preukázanie dokladu o doručení resp. odoslani výzvy zalovanému podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a uvedenie, pre ktoré neuhradené splátky bol úver zosplatený (č.l. 126), na ktorú reagoval žalobca podaním doručeným súdu dna 26.09.2019, v ktorom však na otázky súdu neodpovedal a k podaniu len priložil (opätovne) listinu - Výpis z bankovej knihy. Doklad preukazujúci dodržanie postupu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalobca napriek výzve súdu nepredložil.

5. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dna 30.09.2019, v ktorom i.a. namietol neplatnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti (č.l. 144 a nasl.) pre nedodržanie postupu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 Zákona o bankách, čo spôsobuje nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Taktiež namietol premičanie nároku a žiadal žalobu zamietnuť.

6. Dňa 15.10.2019 súd vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby a pre prípad, že na podanej žalobe trvá, súd (opätovne) žalobcu vyzval, aby preukázal dôkaz o postupe v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (č.l. 152).

7. Žalobca na základe vyššie uvedeného reagoval dna 22.11.2019, kedy ako dôkaz o dodržaní postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predložil (opätovne) len listinu - Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dna 16.05.2016 a doklad o odslani tejto listiny toho istého dna.

8. Dňa 08.01.2020 sa vo veci konalo pojednávanie a to v neprítomnosti žalobcu. Na pojednávanie sa síce „za žalobcu“ dostavil X. W., koncipient advokátskej kancelárie, avšak samotnú plnú moc od žalobcu tejto advokátskej kancelárii nepredložil a preto súd zastúpenie žalobcu na pojednávaní nepripustil. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojej argumentácii a žiadal žalobu zamietnuť.

9. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2018, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“), v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a (a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a (b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a (a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a (b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa}) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

13. Podľa § 52 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 879v Obč. z., konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

15. Podľa § 54a Obč. Z. v znení účinnom od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel

16. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta Obč. Z. v znení neskorších predpisov, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

17. Podľa § 101 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 103 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Podľa § 122 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

20. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

24. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - Žiadosť o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č.XXXXXXXXXX (spotrebiteľský úver) zo dňa 22.05.2015 (ďalej len ako „Zmluva o pôžičke“); Akceptovanie Žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č.XXXXXXXXXX; Raiffeisen obchodné podmienky pre NAY kreditné karty; Raiffeisen Obchodné podmienky; Výpis z bankovej knihy; list Raiffeisen banky zo dňa 21.03.2016, označený ako „Posledná výzva na zaplatenie“, adresovaný žalovanému (bez dokladu o odoslaní, alebo doručení žalovanému); list Raiffeisen banky označený ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie“ zo dňa 16.05.2016, adresovaný žalovanému, spolu dokladom o jeho odoslaní zo dňa 16.05.2016 žalovanému; Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2017, uzatvorenú medzi Tatra banka, odštepny závod Raiffeisen banka ako postupcom a žalobcom ako postupníkom; list zo dňa 13.12.2017 adresovaný žalovanému od Raiffeisen banky, označený ako „Oznámenie o ukončení zmluvného vzťahu a o postúpení pohľadávky s podacím hárkom zo dňa 13.12.2017 (adresovaný pánovi H. S.) a list - „Predžalobná výzva“ zo dňa 26.02.2019 s podacím hárkom zo dňa 28.02.2019.

25. Pri dokazovaní sa súd zamerl najmä na tie otázky, ktoré boli medzi stranami sporné - najmä na (ne)preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, vzhľadom na žalovaným namietané nedodržanie postupu pred zosplatením pôžičky (§ 53 ods. 9 Obč. Z.). Ešte pred vyjadrením žalovaného súd v súlade s § 295 CSP vyzval žalobcu na preukázanie dodržania postupu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, in concreto na preukázanie doručenia resp. odoslania výzvy žalovanému pred zosplatením pôžičky, nakoľko nedodržanie tohto postupu spôsobuje neplatnosť postúpenia pohľadávky (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018). Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je podmienená aj tým, aby veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Súd má ex offo povinnosť skúmať v spotrebiteľskej zmluve, či dodávateľovi vzniklo právo na predčasné zosplatenie úveru... (stanovisko obč.kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019).

26. Napriek opakovaným výzvam súdu žalobca v spore dodržanie postupu v zmysle § 53 ods. 9 Obč. Z. nepreukázal - žalobca síce predložil list Raiffeisen banky zo dňa 21.03.2016, označený ako „Posledná výzva na zaplatenie“, adresovaný žalovanému (č.l. 49), avšak túto listinu predložil bez dokladu o odoslaní, alebo doručení žalovanému. To, že predmetná listina nebola doručená žalovanému namietal aj samotný žalovaný.

27. Na základe vyššie uvedeného preto súd dospel k záveru, že žalobca v spore svoju aktívnu vecnú legitímáciu nepreukázal, nakoľko nepreukázal zosplatenie pohľadávky v súlade s § 53 ods. 9 Obč. Z., v dôsledku ktorej skutočnosti nedošlo ani k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalovanému na žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd preto žalobu zamietol (výrok I.), a v zmysle § 255 CSP a § 262 ods. 1 CSP zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovanému v miere 100 %, keďže žalovaný mal v spore plný úspech (výrok II.). O konkrétnej výške náhrad trov konanie rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Záverom súd považuje za potrebné uviesť, že aj v prípade, že by žalobca v spore svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal (čo neurobil) a teda ak by aj preukázal, že došlo k platnému zosplateniu

úveru, súd by musel žalobu taktiež zamietnuť a to v zmysle § 54a Obč. Z. v spojení s § 103 Obč. Z. pre premlčanie nároku, nakoľko z listinného dôkazu - Výpis z bankovej knihy- (č.l. 131) vyplýva, že k omeškaniu žalovaného došlo už 15.02.2016 (úver mal byť zosplatený k 23.05.2016) a v zmysle § 103 Obč. Z. by potom odo dňa 15.02.2016 začala plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 Obč. Z.), ktorej koniec by pripadol v zmysle § 122 Obč. Z. na 15.02.2019, pričom žaloba podaná na súd (i) až dňa 25.03.2019, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby a (ii) za účinnosti § 54a Obč. Z., v dôsledku ktorých skutočností by súd v zmysle ustanovenia § 54a Obč. Z. a § 879v Obč. Z. nemohol nárok žalobcovi priznať. Totožné závery ohľadom premlčania vyplývajú aj z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Co/42/2019-176 zo dňa 26.06.2019 a z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Co/69/2019-188 zo dňa 15.08.2019., v zmysle ktorých vyplýva, že „z ustanovenia § 103 druhá veta Obč. Z. je zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčania na dátum zročnosti tej nesplatennej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celá dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o 3 mesiace, keďže prvé 3 mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu ustanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, respektíve k podstatnému sťažaniu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. Veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne splateného dlhu na súde. Obdobné závery vyplývajú aj z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, v ktorom odvolací súd skonštatoval, že „V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. doručením žalovanému (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatenia preto neuplynula splatnosťou poslednej splátky, pre ktorú žalobca vyhlasoval mimoriadnu splatnosť, ale splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatenie. Pri využití práva na zosplatenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplateniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky. Totožné závery vyplývajú taktiež aj z rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/385/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/40/2018 zo dňa 19.04.2018, rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/668/2015 zo dňa 05.04.2017 a z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/211/2016 zo dňa 13.10.2016. Pre premlčanie istiny by nebolo možné žalobcovi priznať ani úroky z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu nový vzťah (nové právo), ale dochádza len k zmene pôvodného vzťahu a to tak, že popri hlavnom záväzku (na zaplatenie istiny) je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší záväzok (úroky z omeškania). Nie je preto možné prijať záver, že za každý deň omeškania vzniká veriteľovi nové a nové právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to až do splatenia istiny, pričom každé jednotlivé právo na úroky z omeškania by sa malo premlčovať osobitne v samostatnej 3-ročnej premlčacej dobe, nakoľko by sa tým poprela samotná podstata úrokov z omeškania ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa tým popieral inštitút premlčania ako taký. Pre vznik povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením dlhu. Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 1Cdo/157/2009 z 29.06.2010 dospel k rovnakému záveru, keď uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudkoch sp. zn. 5Sžf/40/2015, 5Sžf/52/2014 a 5Sžf/66/2014 a 4Co/222/2005 (z 27.03.2008). Taktiež k rovnakým záverom dospel napr. aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp.zn. 17CoE/1/2017

z 07.06.2017, keď uviedol, že najneskôr sa všetky úroky z omeškania premičia spolu s pohľadávkou a iný výklad by mal za následok, že napriek premičaniu práva na splnenie hlavného záväzku by bol dlžník prostredníctvom vedľajšieho záväzku na zaplatenie úrokov z omeškania po dobu časovo neobmedzenú donucovaný na plnenie hlavného záväzku, čím by sa negovali právne dôsledky vyplývajúce z inštitútu premičania a súčasne by sa nerešpektoval jeden zo základných princípov súkromného práva „bdelým patrí právo“. K podobným záverom dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení 23CoE/72/2012 z 21.03.2014, keď uviedol, že prijatie argumentácie, že nárok na úroky z omeškania prináleží veriteľovi 3 roky späť pred podaním žaloby a to napriek premičaniu istiny pohľadávky, by znamenalo, že vždy bude existovať „trojročný blok úrokov z omeškania“, ktorý by existoval izolovane a v podstate by bolo na vôli oprávneného, kedy by sa domáhal ich zaplatenia, pričom takáto „nadčasová“ povaha nie je právne udržateľná, nakoľko by znamenala nepostihnuteľnosť istej časti úrokov z omeškania inštitútom premičania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.